

Byla C-470/19**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2019 m. birželio 17 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

High Court (Airija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. gegužės 21 d.

Ieškovė:

Friends of the Irish Environment

Atsakovas:

Commissioner for Environmental Information

Pagrindinės bylos dalykas

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nagrinėja klausimą dėl prašymo leisti susipažinti su informacija apie aplinką, kuri pateikė ieškovė, prašiusi leisti susipažinti su *Courts Service of Ireland* (Airijos teismų tarnyba) (pirmoji suinteresuotoji ne proceso šalis) saugomais teismo bylos dokumentais byloje *X ir Y* (antroji suinteresuotoji ne proceso šalis) prieš *An Bord Pleanála* (Projektavimo apeliacijų tarnyba) (trečioji suinteresuotoji ne proceso šalis) 2013 450 JR ([2016] IEHC 134), kurioje *Irish High Court* (Airijos aukštasis teismas) priėmė sprendimą 2016 m. vasario 25 d. ir skundų nebuvo pateikta.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą teikiamas pagal SESV 267 straipsnį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo išaiškinti 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką 2 straipsnio 2 dalį.

Prejudicinis klausimas

Ar galimybės susipažinti su teismo bylos dokumentais kontrolė, kai byloje galutinis sprendimas yra priimtas, sprendimo apskundimo terminas yra pasibaigęs, joks skundas ir joks kitas pareiškimas nėra pateiktas, tačiau tam tikromis aplinkybėmis kiti pareiškimai gali būti pateikti, laikytina „teisminių funkcijų“ vykdymu, kaip tai suprantama pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/313/EEB 2 straipsnio 2 dalį?

Tarptautinės konvencijos

Konvencija dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (toliau – Orhuso konvencija).

Taikytinos Sąjungos teisės nuostatos

2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/313/EEB 1, 9, 11 ir 16 konstatuojamosios dalys, 1 straipsnis, 2 straipsnio 2 ir 4 dalys.

2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (toliau – Reglamentas Nr. 1049/2001) 4 straipsnio 2 dalis.

2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (toliau – reglamentas dėl Orhuso konvencijos).

Europos bendrijos steigimo sutarties 255 straipsnis.

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 15 straipsnio 3 dalis.

2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) 23 straipsnio 1 dalies f punktas.

Bendrojo Teismo procedūros reglamento 38 straipsnio 2 dalis.

2012 m. vasario 14 d. Sprendimas *Flachglas Torgau*, C-204/09, EU:C:2012:71.

Generalinės advokatės E. Sharpston nuomonė byloje *Flachglas Torgau*, C-204/09, EU:C:2011:413.

2013 m. liepos 18 d. Sprendimas *Deutsche Umwelthilfe*, C-515/11, EU:C:2013:523.

Generalinio advokato M. Poiaras nuomonė sujungtose bylose *Švedija ir API/ Komisija ir Komisija/ API*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2009:592 (toliau – Sprendimas *API*).

2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Švedija ir kt./ API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541.

2017 m. liepos 18 d. Sprendimas *Komisija/ Breyer*, C-213/15 P, EU:C:2017:563.

2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Fish Legal ir E. Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853 (toliau – Sprendimas *Fish Legal*).

2018 m. liepos 25 d. Sprendimas *Minister for Justice and Equality (teisingumo sistemos trūkumai)*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586 (toliau – Sprendimas *LM*).

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

2007–2018 m. *European Communities (Access to Information on the Environment) Regulations* (Europos bendrijų reglamentai dėl galimybės susipažinti su informacija apie aplinką – nacionaliniai reglamentai, kuriais įgyvendinama direktyva) (toliau – Airijos EB reglamentai).

Court Officers Act 1926 (1926 m. Teismo pareigūnų aktas, toliau – 1926 m. aktas) 65 skirsnis

Freedom of Information Act 1997 (1997 m. Informacijos laisvės aktas) 6 skirsnio 1 dalis.

Nacionalinės teisės normų dėl galimybės susipažinti su teismo bylos dokumentais apžvalga

Nacionalinių teismų praktikoje dėl galimybės trečiosioms šalims susipažinti su teismo bylos dokumentais regis yra kolizijų, tačiau ta teismų praktika nebuvo suderinta. Atrodo, kad teismų praktikoje yra pritariama pozicijai, jog teismai kontroliuoja teismo bylų dokumentų tvarkymą ir kad dokumentus trečiosioms šalims galima išduoti tik teismo sprendimu. Tačiau vienoje byloje pripažintas atviros prieigos prie „dokumentų, kurie jau pavišinti atviraime teisme“ ir kuriems netaikomi pranešimo bei kiti apribojimai, principas.

Nė viename iš aktualių teismo sprendimų direktyvos poveikis galimybei susipažinti su teismo bylos dokumentais nebuvo nagrinėtas.

Šios srities nacionalinės teisės aktuose galimybės susipažinti su teismo bylos dokumentais kontrolė laikoma teismine funkcija; teismų procesinėse taisyklėse reikalaujama, kad trečiosios šalys prašymus leisti susipažinti su teismo bylos dokumentais teiktų teismui. Yra ir praktinių nurodymų dėl trečiųjų šalių galimybės susipažinti su teismo bylos dokumentais, tačiau juos kontroliuoja teismai.

Tačiau *Freedom of Information Act 1997* (1997 m. Informacijos laisvės aktas) 6 skirsnio 1 dalyje nustatyta: „Pagal šio akto nuostatas kiekvienas asmuo turi teisę susipažinti su bet kuriuo valdžios institucijos turimu dokumentu, [todėl] asmeniui to paprašius, jam tokia galimybė suteikiama, o pati teisė šiame akte yra vadinama teise susipažinti su informacija“.

Be to, pagal nacionalinę teisę bylą galima atnaujinti po to, kai priimami galutiniai sprendimai ir (arba) išnaudojamos apskundimo galimybės. Tai galima padaryti, nors ne dažnai, tam tikromis aplinkybėmis, įskaitant atvejus, kai pateikiamas prašymas pratęsti apskundimo terminą (tokio prašymo pateikimo terminas nenustatytas), taip pat pateikus prašymą ištaisyti teismo sprendime esą padarytą klaidą arba prašymą atmesti teismo sprendimą remiantis tuo, kad sprendimas priimtas netinkamai.

Taip pat reikėtų pažymėti, kad po to, kai priimami galutiniai sprendimai ir (arba) išnaudojamos visos apskundimo galimybės, prašymus leisti susipažinti su teismo bylos dokumentais galima pateikti siekiant užtikrinti susitarimo vykdymą arba nustatyti reikalavimo dėl *estoppel* arba *res judicata* pagrįstumą paskesniame teismo procese.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2016 m. liepos 9 d. ieškovė raštu kreipėsi į *Courts Service of Ireland* ir paprašė pateikti šalių rašytinių argumentų, rašytinių patvirtinimų, daiktinių įrodymų, raštu pateiktos informacijos ir teisiškai įformintų sprendimų, susijusių su antrosios ir trečiosios suinteresuotųjų ne proceso šalių bylomis, nagrinėtomis *High Court*, kopijas. Prašymas pateiktas vadovaujantis Orhuso konvencija, direktyva ir Airijos EB reglamentais.
- 2 2016 m. liepos 13 d. ieškovė gavo atsakymą į savo prašymą, kuriame buvo nurodyta, kad, peržiūrėjusi Airijos EB reglamentus, *Court Service* padarė išvadą, kad per teismo procesą pateiktiems dokumentams jie nėra taikomi ir kad su tais dokumentais gali susipažinti tik proceso šalys ir jų teisiniai atstovai.
- 3 2016 m. liepos 18 d. ieškovė informavo *Court Service* norinti atlikti vidaus peržiūrą. Kadangi atsakymas nebuvo pateiktas per vieną mėnesį, kaip to reikalaujama Airijos EB reglamentuose, laikyta, jog tai yra atsisakymas patenkinti prašymą, tad ieškovė įgijo teisę apskusti atsakovą.

- 4 Ieškovė pateikė 2016 m. rugsėjo 15 d. pranešimą apie skundą atsakovui, o atsakovas 2016 m. rugsėjo 16 d. patvirtino, kad skundą gavo.
- 5 2017 m. liepos 31 d. sprendime atsakovas nurodė, kad saugodama baigtų nagrinėti teismo bylų dokumentus *Court Service* vykdo teismines funkcijas, o kai vykdo teismines funkcijas, *Court Service* nėra valdžios institucija, kaip tai suprantama pagal Airijos EB reglamentų 3 straipsnio 1 dalį. Todėl *Commissioner* neturi teisės peržiūrėti *Courts Service* sprendimo dėl galimybės visuomenei susipažinti su informacija apie aplinką.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 6 Ieškovė savo skundą grindžia tuo, kad atsakovas suklydo, kai, taikydamas direktyvą, sąvokai „teisminės funkcijos“ nesuteikė savarankiškos reikšmės ir rėmėsi beveik vien tuo, kad 1926 m. akto 65 skirsnio 3 dalyje nėra nurodytas joks *Courts Service* vykdomos kontrolės baigtinis momentas, kuris būtų taikomas prašomiems pateikti dokumentams. Pasak atsakovo, tai, kad 1926 m. akte nenurodytas dokumentų teisminės kontrolės baigtinis momentas, reiškia, kad *Courts Service* dėl tų dokumentų „teismines funkcijas“ vykdo visą laiką. Paprastai kalbant, laikydamasis savo pozicijos, atsakovas apsiribojo tuo, kad: a) nurodė, jog Sprendime *Flachglas*, norėdamas apibrėžti toje byloje nagrinėtu atveju ministerijai suteiktas funkcijas, ESTT rėmėsi nacionaline teise, b) nurodė tas nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias toje byloje nagrinėtu atveju reglamentuota *Court Service* jurisdikcija, c) nurodė, jog tuose nacionalinės teisės aktuose nėra nuostatų, kuriomis būtų reglamentuojama, kad, užbaigus procesinius veiksmus, *Court Service* vykdoma dokumentų kontrolė yra ribojama laiko atžvilgiu, ir d) išsamiau nesirėmė direktyvos tikslais ir šią dviprasmybę aiškino visiškai priešingai direktyvos tikslams ir Sprendime *Flachglas* išdėstytoms aiškioms ESTT išvadoms.
- 7 Tačiau, remiantis Sprendimu *Flachglas*, Direktyvos 2 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti funkcinio požiūriu. Sprendime *Flachglas*, atsakydamas į 1 klausimo c punktą, ESTT pažymėjo, jog, atsižvelgiant į tai, kad įstatymų leidybos procesas yra pasibaigęs, loginis pagrindas taikyti įstatymų leidžiamųjų funkcijų išimtį taip pat yra pasibaigęs, tad informaciją, kurią prašyta atskleisti, reikėjo atskleisti laikantis Direktyvos 4 straipsnyje nustatytų išimčių.
- 8 Direktyvą reikia aiškinti plačiąja prasme, atsižvelgiant į jos 1, 9, 11 ir 16 konstatuojamąsias dalis ir į 1 straipsnį.
- 9 Be to, byloje *Flachglass* generalinė advokatė pažymėjo (32 punktas), kad, siekiant išvengti dviprasmybės, „direktyvą reikėtų aiškinti teikiant pirmenybę skaidrumui ir teisei gauti informaciją“.
- 10 Taip pat pažymėtina, kad sąvoką „teisminės funkcijos“ reikėtų aiškinti funkcinio požiūriu tokiu pačiu principu, kaip byloje *Flachglas* buvo aiškinta sąvoka „įstatymų leidžiamosios funkcijos“. Ypač pažymėtina, kad, kaip Sprendime

Flachglas, šiuo atveju įstatymų leidžiamajai funkcijai 2 straipsnio 2 dalis nebetaikoma, kai procesiniai veiksmai yra pasibaigę. Generalinė advokatė byloje *Flachglas* nurodė (55 punktas), jog yra visiškai suprantama, kad teisėjų kolegija tariasi slaptai, tačiau „pagrindai, kuriais remdamiesi jie priima sprendimą, turi būti paviešinti kartu su įrodymais ir argumentais, į kuriuos buvo atsižvelgta“. Vertindama sąvoką „įstatymų leidžiamosios funkcijos“ byloje *Flachglas*, generalinė advokatė rėmėsi įvairiais argumentais – nuo teismų iki įstatymų leidybos.

- 11 Sprendime *Deutsche Umwelthilfe* nagrinėtu atveju spręstas klausimas, ar per įstatymų leidybos procesą galima laikyti, kad institucija, kuriai pavesta parengti norminius dokumentus, vykdo „įstatymų leidžiamąsias funkcijas“. ESTT konstatavo, kad Direktyvos 2 straipsnio 2 dalyje numatytos neprivalomos leidžiančios nukrypti nuostatos „negalima aiškinti taip, kad leidžiančios nukrypti nuostatos padariniai apimtų daugiau, nei tai yra būtina joje numatytiems interesams apsaugoti, ir kad joje įtvirtintų nukrypti leidžiančių nuostatų taikymo sritis turi būti nustatyta atsižvelgiant į direktyvos tikslus“. ESTT taip pat nurodė, kad išimtis buvo numatyta siekiant užtikrinti, kad teisės aktų priėmimo procesas būtų sklandus (28 punktas), dėl to „reikia pasirinkti siaurą aiškinimą, pagal kurį Direktyvos 2003/4 2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirmas sakinytis skirtas tik įstatymų ar lygiavertės galios normų priėmimo procedūroms“.
- 12 ESTT padarė išvadą, kad apsauga, teikiama įstatymų leidžiamąsias funkcijas vykdančioms institucijoms, įstatymų leidybos institucijai, kuriai pavesta parengti norminius dokumentus, apskritai netaikoma, nes tokia institucija nedalyvauja įstatymų leidybos procese, kaip numatyta Direktyvoje, nes (29 punktas) „<...> būtent įstatymų leidybos procedūros specifika ir jai būdingos savybės pateisina atskirą tvarką, kiek tai susiję su teise į informaciją, taikomą aktams, priimtiems vykdant įstatymų leidžiamąsias funkcijas, kuri numatyta ir Orhuso konvencijoje, ir Direktyvoje 2003/4.“
- 13 Sprendime *API* nagrinėtu atveju Komisija atsisakė leisti susipažinti su teismo bylos dokumentais, susijusiais su tebevykstančiais ir pasibaigusiais procesiniais veiksmais, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalimi, kurioje nurodyta: „Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų <...> teismo proceso ir teisinės pagalbos“ apsauga. Dėl antrosios kategorijos ESTT konstatavo (131 punktas), kad šio pagrindo negalima taikyti užbaigtam teismo procesui, nes „nebereikia preziumuoti, kad pareiškimų atskleidimas kenkia Teisingumo Teismo teisminei veiklai, nes ši veikla, baigus procesą, yra nebevykdoma“ (taip pat žr. generalinio advokato nuomonės toje byloje 31 punktą). Sprendime *Komisija / Breyer* vieningai patvirtinti Sprendime *API* taikyti principai.
- 14 ESTT pats privalo laikytis reglamento dėl Orhuso konvencijos ir per pagrindinės bylos posėdį buvo pažymėta, jog nagrinėjant Reglamentą Nr. 1049/2001 nebuvo atsižvelgta į reglamento dėl Orhuso konvencijos poveikį, tad atsakovo rašytiniame

- pareiškime buvo netiksliai atspindėta ES institucijų teisinė pozicija dėl visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais pagal ES teisinę tvarką.
- 15 Galiausiai pažymėtina, kad 1926 m. akto 65 skirsnis gali būti aiškinamas taip, kad derėtų su ESTT sprendimu *Flachglas*, nes akte nėra aptarta teisminės kontrolės taikymo *ratione temporis* sritis. Antraip jo taikyti negalima (2018 m. gruodžio 4 d. Sprendimas *The Minister for Justice and Equality and Commissioner of the Garda Síochána*, C-378/17, EU:C:2018:979).
  - 16 Atsakovas, savo ruožtu, taip pat sutinka, kad sąvoka „teisminės funkcijos“ yra savarankiška ES teisės sąvoka. Tačiau siekiant nustatyti, ar savarankiška ES teisės sąvoka „teisminės funkcijos“ apima tam tikrą veiklą, reikia atsižvelgti į atitinkamą „teisinį ir konstitucinį kontekstą“ (žr. generalinės advokatės nuomonės byloje *Flachglas* 62 punktą ir Sprendimo *Fish Legal* 48 punktą).
  - 17 Dokumente „Orhuso konvencija. Įgyvendinimo vadovas“ nurodyta, kad sąvokos „valdžios institucija“ apibrėžtis neapima teismines funkcijas vykdančių įstaigų ar institucijų. Nors Gairės teisiškai nėra privalomos, į jas galima atsižvelgti kaip į aiškinamąjį dokumentą (Sprendimo *Fish Legal* 38 punktas).
  - 18 Pagal ES teisę yra pripažįstama, kad galimybės susipažinti su teismo bylos dokumentais kontrolė po to, kai priimami galutiniai sprendimai ir išnaudojamos visos apskundimo galimybės, yra „teisminių funkcijų“ vykdymas. Kaip pažymėta Sprendime *API*, ESTT neįtraukiamas į institucijų, kurioms taikomi EB sutarties 255 straipsnyje nustatyti įpareigojimai, sąrašą „būtent [dėl] teisminės veiklos, kurią jis turi vykdyti pagal EB 220 straipsnį, [pobūdžio]“ (82 punktas).
  - 19 Pagal SESV 15 straipsnio 3 dalį šiuo metu ES teismai neprivalo suteikti galimybės susipažinti su dokumentais, išskyrus tuos atvejus, kai jie „vykdo administracinio pobūdžio užduotis“.
  - 20 Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 23 straipsnio 1 dalies f punkte nustatyta, kad pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę, kuri taikoma duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, reglamente nustatyti įpareigojimai arba teisės teisėkūros priemonė gali būti apribotos, „kai tokiu apribojimu gerbiama pagrindinių teisių ir laisvių esmė ir jis demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant užtikrinti: <...> f) teismų nepriklausomumo ir teismo proceso apsaugą“.
  - 21 Kaip konstatuota Sprendime *Komisija / Breyer* (45 punktas) „nei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute, nei Sąjungos teismų procedūros reglamentuose tretiesiems asmenims nenumatyta teisė susipažinti su vykstant teismo procesui pateiktais pareiškimais“.
  - 22 Bendrojo Teismo procedūrų reglamento 38 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „joks privatus arba viešasis trečiasis asmuo negali susipažinti su bylos medžiaga negavęs aiškaus Bendrojo Teismo pirmininko leidimo, kuris suteikiamas išklauius šalis“.

- 23 Reglamentas dėl Orhuso konvencijos ESTT yra taikomas, tačiau tik SESV 15 straipsnio 3 dalyje apibrėžta apimtimi, nes reglamentas dėl Orhuso konvencijos taikomas tik ESTT administracinėms funkcijoms.
- 24 Remiamasi ir ES teisėje įtvirtinta teismų nepriklausomumo koncepcija. Sprendime *LM* (63 punktas) ESTT pažymi tam tikrą nepriklausomumo aspektą, kurį vadina „išoriniu“, tai yra, kad „atitinkama institucija savo funkcijas vykdo visiškai autonomiškai, jos nesaisto jokie hierarchijos ar pavaldumo ryšiai, ji negauna jokių nurodymų ar įpareigojimų, taigi yra apsaugota nuo išorinio poveikio ar spaudimo, kurie gali kelti grėsmę jos narių nepriklausomam sprendimų priėmimui ir turėti jiems įtakos“.
- 25 Byloje *Flachglas* generalinė advokatė įstatymų leidžiamųjų arba teisminių funkcijų vykdymą aiškina funkcinio ir struktūrinio požiūriais.
- 26 ESTT sprendime *Flachglas* (49 punktas) nurodyta, kad sąvoka „įstaigos arba institucijos, vykdančios <...> įstatymų leidžiamąsias funkcijas“ aiškintina funkcinio požiūriu. Vadinasi, nors Sprendime *Flachglas* aptartos ministerijos struktūrinio požiūriu nėra įstatymų leidybos institucijos, jos vis tiek turi teisę taikyti išimtį, kai vykdo įstatymų leidžiamąsias funkcijas funkcinio požiūriu. Taigi, ESTT konstatavo, kad galima laikyti, jog ministerijos vykdo „įstatymų leidžiamąsias funkcijas“, kai „dalyvauja įstatymų leidybos procese“ (51 punktas). Kitaip tariant, išimtis taikoma tik tada, kai faktiškai vykdomos įstatymų leidžiamosios funkcijos.
- 27 Byloje *Flachglas* generalinė advokatė pažymėjo, kad tais atvejais, kai struktūrinio požiūriu įstatymų leidybos institucija vykdo įstatymų leidžiamąsias funkcijas – priešingai – joks apribojimas laiko atžvilgiu neturėtų būti taikomas. Šiuo klausimu generalinė advokatė pažymėjo (73 punktas): „Tokių įstaigų padėtį palyginčiau su įstaiga, kurios pagal struktūrinę sąvoką pačios yra teisės aktų leidėjo dalis. Kalbant apie teisės aktų priėmimą ir apie priimtus teisės aktus, įstaigos, kurios yra teisės aktų leidėjo dalis, vykdo išimtinai teisėkūros funkcijas. Jų veikla vykdančias šias funkcijas neturi nei pradžios, nei pabaigos momento. Taigi dėl galimybės neįtraukti jų į valdžios institucijos sąvoką, kaip tai suprantama pagal direktyvą, nėra jokio apribojimo laiko atžvilgiu“.
- 28 ESTT šios generalinės advokatės pastabos nenagrinėjo. Tačiau iš to matyti, kad institucijai, kuri struktūrinio požiūriu vykdo „teismines funkcijas“, 2 straipsnio 2 dalies taikymo apribojimo laiko atžvilgiu nėra.
- 29 Dėl ieškovės argumentų, kad direktyvą reikia aiškinti plačiai, pažymėtina, kad direktyvos tikslų galima siekti tik jos materialiojoje taikymo srityje, į kurią „teisminės funkcijos“ nepatenka.
- 30 Laikydamosi savo pozicijos, ieškovė neatsižvelgia į pačioje 2 straipsnio 2 dalyje numatytą „teisminėms funkcijoms“ taikomą išimtį, ypač – į sklandų teismo proceso vykdymą.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 31 Ginčas kilo dėl to, ar *Court Service of Ireland* saugodama teismo bylų dokumentus, kai galutiniai sprendimai priimti ir visos apskundimo galimybės išnaudotos, vykdo „teismines funkcijas“, kaip jos suprantamos pagal direktyvos 2 straipsnio 2 dalį. Kiek buvo galima išsiaiškinti, šis klausimas ESTT arba kitų valstybių narių teismuose niekada nebuvo nagrinėtas.

DARBINIS VERTINIMAS